

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., a JUDr. Radana Malíka v právní věci žalobce: **P. Č.**, proti žalovanému: **Statutární město České Budějovice**, se sídlem nám. Přemysla Otakara II. č. 1 a 2, České Budějovice, ve věci ochrany před nezákonným zásahem správního orgánu, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 13. 4. 2015, č. j. 10 A 119/2014 – 33,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) napadl kasační stížností shora označené usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích (dále jen „krajský soud“), kterým bylo zastaveno řízení pro nezaplacení soudního poplatku.

[2] Usnesením ze dne 29. 6. 2015, č. j. 9 As 110/2015 – 8, byl stěžovatel vyzván k zaplacení soudního poplatku a předložení plné moci udělené advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti nebo prokázání svého vysokoškolského právnického vzdělání vyžadovaného pro výkon advokacie. V reakci na to požádal o ustanovení zástupce a o osvobození od soudního poplatku. Usnesením ze dne 29. 7. 2015, č. j. 9 As 110/2015 – 17, bylo mimo jiné rozhodnuto o zamítnutí jeho žádosti o ustanovení zástupce a byla mu poskytnuta nová lhůta jednoho týdne k doložení splnění podmínky právního zastoupení v řízení o kasační stížnosti.

[3] Posledně citované usnesení bylo stěžovateli doručeno v pondělí 10. 8. 2015. Podle ustanovení § 40 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), končí lhůta stanovená podle týdnů uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Lhůta ke splnění uložené povinnosti tedy marně uplynula v pondělí 17. 8. 2015. Stěžovatel na výzvu obsaženou v citovaném usnesení reagoval podáním ze dne 18. 8. 2015, v němž uvedl, že si zástupce zajišťovat nebude, když Nejvyšší správní soud několik let vykládal, že na povinném zastoupení netrvá.

[4] Z ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s. vyplývá, že stěžovatel musí být v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem. Povinné zastoupení advokátem je tak jednou z podmínek řízení o kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud vyzval stěžovatele shora citovaným usnesením k odstranění uvedeného nedostatku podmínky řízení, ten jej však neodstranil a soudu sdělil, že jej ani odstranit nehodlá. Nejvyšší správní soud proto postupoval podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. a kasační stížnost odmítl, neboť se jedná o vadu, která brání meritornímu projednání věci.

[5] Pokud stěžovatel namítá, že soud několik let na povinném zastoupení netrval, je nutné stejně, jak již byl stěžovatel upozorněn ve shora uvedeném usnesení ze dne 29. 6. 2015, č. j. 9 As 110/2015 – 8, poukázat na usnesení rozšířeného senátu zdejšího soudu ze dne 9. 6. 2015, č. j. 1 As 196/2014 – 19, z kterého plyne, že mu nemůže v nynější věci být poskytnuto beneficium „bezplatného“ přístupu k Nejvyššímu správnímu soudu a musí být trváno na uhrazení soudního poplatku a povinném zastoupení advokátem, neboť jeho kasační stížnost směřuje proti usnesení krajského soudu o žalobě ve věci samé, jejíž podání je spojeno s poplatkovou povinností.

[6] Jelikož kasační stížnost byla odmítnuta, podle ustanovení § 60 odst. 3, věty první, s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. nemá žádný z účastníků řízení právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. srpna 2015

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu